

AQUÍ FEIM VAGA

Acomiadament més fàcil i barat

Pel manteniment de la jubilació LOE

No al retard en l'edat de jubilació

Congelació de les pensions

Retallades salarials i socials

Temporalitat abusiva

Les mesures que el Govern central ha adoptat i han assumit els Governos autonòmics carreguen la factura de la crisi damunt les espatres de la classe treballadora i els empleats públics, a costa dels seus salaris i dels seus drets.

S'avança en la precarització del mercat de treball i en el desmantellament de l'Estat del benestar; amb uns retalls pressupostaris que deterioren els serveis públics, la congelació de les pensions, la reducció de les infraestructures públiques... en definitiva, Plans d'Austeritat que perjudiquen la majoria social.

La **REFORMA LABORAL** -que el Govern central impulsa i que ha aprovat el Parlament- suposa un increment del poder dels empresaris a l'hora d'adoptar mesures pel que fa a la mobilitat geogràfica i a les modificacions substancials de les condicions de treball de les treballadores i els treballadors.

El nou decret introdueix una major arbitrietat a l'hora de modificar les condicions de treball, ja que l'única causa que les empreses hauran d'al·legar per justificar-les és que aquests canvis milloraran la seva competitivitat.

Les empreses podran no aplicar increments salarials, encara que amb això conculquin el que s'ha disposat o pactat en els diferents convenis col·lectius.

Les mesures adoptades impliquen una limitació de la negociació col·lectiva, en permetre que les empreses pactin convenis i es modifiquin condicions de treball substancials, tant col·lectives com individuals: jornada, horaris, sistemes de torns i sistemes de retribucions, etc. S'amplien les causes d'acomiadament col·lectiu que, a més, no es concreten d'una manera clara.

També s'introdueixen facilitats perquè les empreses puguin al·legar pèrdues, en haver-se retallat el període durant el qual aquestes pèrdues s'han d'haver produït.

El dret dels empresaris per a executar la suspensió del contracte de treball augmenta, i s'introdueix la suspensió del contracte de treball amb reducció de jornada.

El manteniment d'agències de col·locació amb finalitats lucratives, com ara són les empreses de treball temporal. Amb aquesta mesura, s'obre la possibilitat de la gestió privada de les borses de treball del sector públic -com podria passar a sanitat i a educació. La reforma laboral afectarà les prestacions de la Seguretat Social i de l'INEM, com són les jubilacions, els ajuts per a persones discapacitades, etc.

El Fons de Garantia Salarial es farà càrrec d'una part de les indemnitzacions per acomiadament, concretament de 8 dies; fet que suposa que a les empreses cada vegada els sortirà més barat acomiadar els seus treballadors.

Aquest fet suposarà un elevat augment de la despesa pública, quan el que suposadament es pretén amb aquesta reforma és reduir-lo; ja que el Fons de Garantia Salarial no només pagarà el 100% dels dies a què ens hem referit abans, sinó també el 40% de la indemnització per acomiadament objectiu.

L'acomiadament improcedent s'abarateix, i passa de 45 a 33 dies d'indemnització. Els grans afavorits amb aquesta reforma laboral són els empresaris, ja que podran acomiadar, en un futur no gens llunyà, una treballadora o un treballador de manera més barata.

AIXÍ, NO

Però encara n'hi ha més: volen reduir les prestacions per desocupació, allargar l'edat de jubilació fins als 67 anys i augmentar el temps per al càlcul de les pensions fins als 20-25 anys.

Pel que fa al sector educatiu, ja expressarem al seu moment el nostre rebuig frontal als brutals retalls salarials decretats pel Govern per a tots els empleats públics, entre ells als milers de docents que imparteixen l'ensenyament en centres públics i concertats. A més a més, ens oposarem a qualsevol reducció del nombre d'interins o de contractes temporals en les comunitats autònomes, així com de la despesa educativa en els pròxims Pressupostos Generals de l'Estat i autonòmics.

La lluita contra el fracàs i l'abandonament escolar primerenc que pateix el nostre sistema educatiu necessita més personal i més recursos materials, i més en una conjuntura caracteritzada per un increment desbocat de l'atur entre els joves, molts d'ells mancats no només d'una formació qualificada, sinó fins i tot d'una titulació bàsica. Malgrat la duresa de les mesures econòmiques i antisocials adoptades per l'Executiu, no ens cansarem de proclamar que no hi haurà una recuperació econòmica real i sòlida si no es canvia el model productiu actual per un altre basat en el coneixement i la investigació i la innovació tecnològica. Per a això és necessari potenciar el sistema educatiu i la formació dels joves mitjançant una oferta de formació professional suficient i de qualitat i incentivar aquesta formació als centres de treball.

Les organitzacions sindicals no estam disposades a acceptar polítiques que se'ns presenten com les úniques possibles, basades en un determinisme fals, i que no són més que opcions de l'immobilisme i la resignació.

Hi ha altres opcions i altres polítiques.

És necessari apostar per una Europa més social en què les negociacions socials deixin d'estar sotmeses a les forces del mercat. I a l'Estat espanyol, UGT, CCOO i STEI-i convocam una vaga general el 29 de setembre per exigir:

- Una política que redueixi el dèficit públic mitjançant l'increment dels ingressos i no a través de la reducció de la despesa.
- La retirada d'una reforma laboral lesiva, que facilita l'acomiadament i empitjora les condicions de treball.
- La defensa de la negociació col·lectiva com a marc de protecció de les condicions de treball, enfront dels intents d'atribuir a les empreses la capacitat d'incomplir els acords aconseguits de forma unilateral.
- La defensa del sistema públic de pensions com a eix central del nostre sistema de protecció social, i la seva adequació a l'evolució social exclusivament amb acord polític i social.
- L'exigència d'una nova política fiscal que reforci l'estructura d'ingressos de l'Estat, amb la recuperació dels impostos suprimits i l'aposta per una major recaptació basada en la progressivitat fiscal, alhora que es combat amb major determinació i mitjans el frau fiscal que perjudica seriosament la nostra economia amb taxes que pràcticament dupliquen la mitjana de la Unió Europea.

Per això, diem no als retalls salarials i socials, no a la congelació de les pensions, no a la temporalitat abusiva, no a l'acomiadament més fàcil i barat i no a donar més poder als empresaris.

Ens hem de mobilitzar. La nostra passivitat no és només la seva força, sinó també el nostre suïcidi com a treballadors i treballadores.

Per una sortida justa i equilibrada de la crisi.

29
SETEMBRE

Vaga general

L'ENSENYAMENT TAMBÉ ATURA

jo hi vaig!

CCOO
ensenyament

UGT
FETE
Enseñanza

STEI-i
INTERSINDICAL